

Endoll de connexió valenciana

POTSER ES TRACTA DE SOCIOLOGIA O EL PROBLEMA ÉS MÉS PROFUND: PURA GENÈTICA. ENDOLLAR A LA COSA PÚBLICA, AL PAÍS VALENCIÀ, NO SEMBLA SER D'ESQUERRES NI DE DRETES, SINÓ SENZILLAMENT DE VALENCIANS

D'això el Partit Popular en va fer època, metafísica i marca consolidada. Un mèrit de 20 anys i de 23.255 quilòmetres quadrats, sòl requalificat com a menjador de casa i amb milers de convidats a la taula parada de l'Administració. Una comitiva feta de germans, fills i cosins; veïns de comissió fallera, *filà* mora o penya taurina; ex-companys de col·legi sacerdotal i parroquians de casino provincial; col·legues d'escopeta i de conill en tota la dimensió del vellut; mestresses associades, reciclades, divorciades; penells humans d'esquerra a dreta i retorn eficaç. Pura matèria corrupta fins a esdevenir sociologia. I encara més: arrel genètica.

De fet, tan complicat resulta educar un gos perquè no menje fins a rebentar com a un valencià perquè no mire de col·locar els seus a la cosa pública. Més encara si aquesta genètica és muntanyenca, castellanenca i llunyana. Un territori assonat de carlisme, caciquisme, fabrisme i lermisme. Massa solatge per evitar certs moviments reflexos. Per tant, no culpem el president Ximo Puig, sinó la inclement biologia, de la col·locació a dit de Francesc Romeu i Manuel Jardí a l'alt *staff* d'FGV (Ferrocarri de la Generalitat Valenciana). Romeu és vice-secretari d'organització del PSPV-PSOE, un aliat amb vocació de potencial enemic. Ajudà Puig a arribar a la secretaria general del partit, però més per estratègia que per fidelitat. La nova destinació amaga una evident voluntat immunològica. I també tota una metàfora associada al càrrec: director de Clients i Accessibilitat. Un fet que demostra com de poètica pot ser la discrecionalitat.

I Jardí és el periodista que farà de cap de Comunicació. Passà de consentit al Canal 9 socialista a arraconat, i molt acomodatí, al Canal 9 del PP. De verb corrosiu, Jardí ha estat membre del consell d'administració d'RTVV per EUPV i a les darreres

SERGI
TARÍN

municipals anà amb Guanyem Catarroja, satèl·lit de Podem. En tres dècades ha demanat el vot des del Bloc fins al PACMA, passant per Esquerra Republicana. I ha estat promiscu identificant PP i PSOE com la mateixa colla de traïdors i adoradors, precisament, de l'endoll. Una excel·lència pública feta excrescència privada. La seua romeria per conselleries pidolant treball aplegà a la consideració de ruta apostòlica. I mesos abans ja s'havia guanyat per agilitat i rotunditat en l'ús del colze un espai en aquell ascensor supersònic, malgrat l'excés de pes i bava, cap a la quarta planta de Blanqueries en companyia d'un Ximo Puig amarat de nit electoral. Un pedigrí exclusiu per l'olfacte i l'amor a la manta. La manta morellana. De Morella és la dona i Ximo Puig i els bons caps de setmana invertits en passejos medievals i presidencials fins a assolir una bona ració de pastís valencià: 55.000€ anuals de merenga.

Però no sols a dit passen les coses. Hi ha places públiques amb un requisit de mèrits més específic que el *model Camps*

dels vestits a Forever Young. Un fet associat amb ex-treballadors de Canal 9 en unes línies imaginàries que es creuen sota una lògica indesxifrable. A Vicent Palací l'amic i president del port de València, Aurelio Martínez, el nomenà cap de Relacions Externes i Comunicació. Una plaça que havia d'eixir a concurs, cosa que passà el 14 d'octubre. Això sí, amb un termini de fins al 4 de novembre i festius pel mig. I amb la publicació només a la web del port i un pes de 50 punts de 100 per a l'entrevista personal. Només es presentaren 8 candidatures i sols 2 passaren el sedàs. Palací assolí 90 punts. Qui sap si no arribà a la matrícula d'honor per la imputació al *cas Taula* per facturar, amb un altre soci, 454.000€ per treballs presumptament inexistents per instal·lar bombetes de baix consum.

I a l'Institut d'Investigació Sanitària de l'hospital La Fe (IIS) ha estat contractada Anna Juan Roch per fer divulgació científica. La plaça isqué el juliol de 2016, però es desconvocà de sobte. Al setembre hi retornà amb un nou requisit essencial: un màster en comunicació científica. Justament el que Juan acabava de cursar a la Universitat Pompeu Fabra. A banda d'això, la seua experiència com a periodista especialitzada és més que mins. L'IIS està sota la lent de la Conselleria d'Hisenda per irregularitats en la contractació de personal temporal. Juan va treballar a Canal 9 en l'equip presidencial de Francesc Camps. Amb ell viatjà arreu del globus en aquella fugida delirant per evitar tot control parlamentari en temps de Gürtel: Estats Units, Brussel·les, el Londres d'Ecclestone...

"Nolotengoclaro" és el bloc d'Anna Juan, on no escriu sobre aquell temps fosc i judicialitzat que visqué en primera persona. En canvi és assídua a la psicologia adolescent, on els valencians vivim atrapats. El temps del culte a l'instint i la genètica.

Periodista